

z §§ 59—71 knihovního zákona plyne pravý opak, neboť zákon spojuje jenom s určitými, přesně vypočtenými poznámkami určité právní účinky; jiné poznámky žaloby by byly bezúčinné a jsou proto nepřipustné. Navrhovaná poznámka nenáleží k poznámkám v citovaných předpisech uvedeným, pročež rekursní soud právem zamítl nárok na její povolení. Pokládá-li žalobce žalobní nárok za ohrožený, může se dovolávati ochrany pouze podle předpisů exekučního řádu o prozatímních opatřeních.

Čís. 3762.

Školní obec v řízení o žalobě na zaplacení kupní ceny za dodané školní pomůcky, objednané jménem místní školní rady, zastupuje předseda místní školní rady, nikoliv starosta obce.

(Rozh. ze dne 24. dubna 1924, R I 303, 24.)

Žalobu o zaplacení kupní ceny za dodané školní potřeby, objednané jménem místní školní rady v M., řídil žalobce na školní obec M., zastoupenou starostou Josefem H-em. **P r v ý s o u d**, zjistiv, že školní obec M. sestává z místní obce M. a místní obce P., nařídil žalobci, by ve lhůtě pořídil opis žaloby za účelem doručení jeho starostovi místní obce P. **R e k u r s n í s o u d** zrušil napadené usnesení a poukázal prvního soudce, by dal žalobu řádně doručiti a dále po zákonu jednal. **D ů v o d y**: Rozeznávati nutno obec místní (politickou) a obec školní. Školní obec může záležeti z několika obcí místních (zákon ze dne 9. dubna 1920, čís. 292 sb. z. a n. § 17, 21) a není zastupovaná starosty politických obcí, školní obec tvořících, nýbrž místní školní radou, která skládá se z předsedy, ze zástupců školy a zástupců školní obce (§ 18 a 21 cit. zákona). Dle §u 24 cit. zák. předseda místní školní rady je prostředníkem mezi místní školní radou a nadřízenými úřady a **z a s t u p u j e** místní školní radu **n a v e n e k**. Působnost místní školní rady vytčena jest v §u 25 cit. zákona, kde zejména jest uvedeno ad 3), že místní školní rada jest povinna, by pečovala o budovy a pozemky školní, o nářadí školy a o učební pomůcky. Z těchto ustanovení zákona o úpravě správy školní ze dne 9. dubna 1920, čís. 292 sb. z. a n. nutno odvozovati, že školní obec zastupuje místní školní rada a že proto žalobu, podanou na školní obec, bylo nutno doručiti k rukám předsedy školní rady jakožto osoby, která místní školní obec na venek zastupuje.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Žalována jest školní obec M., tedy právnická osoba, která musí býti zastupována svým zákonným zástupcem ve smyslu §u 6 c. ř. s. Není-li zastoupena svým řádným zákonným zástupcem, jest řízení, provedené s nepravým zástupcem, zmatečným ve smyslu §§ 7 a 477 čís. 5 c. ř. s.

Prvý soud uznal za pravé zákonné zástupce žalované ty, jež označil žalobce, totiž starostu obce M. a P., kdežto soud rekursní uznal za jejího zákonného zástupce předsedu místní školní rady M., zrušil řízení jako zmatečné a nařídil nové doručení žaloby a další jednání. Ve věcném směru jest usnesení rekursního soudu vlastně usnesením změňujícím a jest proto proti němu přípustný další recurs. Dovolací recurs není však oprávněn. Podle obsahu spisu jde prý o objednávky školních učebních pomůcek jménem místní školní rady v M. Podle nařízení vlády republiky Čsl. ze dne 6. listopadu 1920, čís. 605 sb. z. a n. nabyla účinnosti dnem 13. listopadu 1920 pouze ustanovení o místních školních radách a o místních školních výborech (menšinových) §§ 17 až 32 zákona ze dne 9. dubna 1920, čís. 292 sb. z. a n., nikoli též § 35, z čehož plyne dle Šu 10 cit. nař., že o tom, kdo má pečovati a opatřovati učební pomůcky, platí dosud předpis Šu 2 a 15 zákona ze dne 24. února 1873, čís. 16 čes. z. zák. ve spojení s Šem 25 cit. zákona čís. 292/20, dle nichž práce s tím spojené je povinna a oprávněna obstarávati místní školní rada, náklady s tím spojené hradí však dosud školní obec a okres, nikoli stát. Z toho dále plyne, že za školní obec v tomto případě (péče a opatrování (obstarávání) učebních pomůcek) jedná místní školní rada, kterou na venek, tedy i na soudě zastupuje její předseda (§ 24 zákona č. 292/20), který však nemusí býti totožným s obecním starostou (srv. § 19 cit. zák. čís. 292/20 a § 5 zákona ze dne 24. února 1873, čís. 17 čes. z. zák.). Tomuto předsedovi místní školní rady měla proto býti doručena žaloba proti školní obci.

Čís. 3763.

I při pohledávkách z vkladních knížek spořitelén, bank a záložen (§ 296 ex. ř.) jest ku přikázání pohledávek potřebí soudního výroku, povolujícího přikázání. Přikázání vykoná se tím způsobem, že se vymáhajícímu věřiteli odevzdá vkladní knížka, opatřená potřebným prohlášením převáděcím, od něhož lze ovšem po případě upustiti.

(Rozh. ze dne 24. dubna 1924, R I 305/24.)

Návrh vymáhající věřitelky, by jí byly exekučně zabavené dlužníkovy vkladní knížky (spořitelén, záložen a bank) přikázány k vybrání, byl soudem první stolice zamítnut, jakožto zákonem (§ 296 ex. ř.) neopodstatněný. Rekursní soud návrhu vyhověl. Důvody: Nároky proti bankám a spořitelnám jsou pohledávkami, a tyto pohledávky jsou představovány vkladními knížkami. Předmětem exekuce nejsou však tyto vkladní knížky, nýbrž pohledávky, které těmito vkladními knížkami jsou prokázány. Jedině zabavení takovýchto pohledávek týče se zvláštní předpis Šu 296 ex. ř., kde jest stanoveno, že výkonný orgán vkladní knížku, sepsav o tom zájemný protokol, vezme k sobě, a složí ji na soud. Ohledně zpeněžení takto zabavených pohledávek není předpisu, provede se proto tak, jako při každé jiné, totiž přikázáním. Teprve přikázáním bude vymáhající strana zmocněna, částku